

св. Елговѣшнѣ въ гробницѣ тѣ.

Първи ктитори сѧ св. Сѣмёонъ царь Сѣрбскій и
св. Савва сына му, и неговы-тѣ трица братіѧ Сте-
фанъ Радославъ, и Владыка лѣкъ.

Блаженныи Савва, още като вѣше младъ,
възлюби дѣство и чистоту, извѣгна скрытомъ
отъ родителы-тѣи и доиде въ Афонскїй-тѣ горѣ
въ монастырь Руиский и быде монахъ, въ 18-то
лѣто на възрастъ, ради нуждѫ понеже вѣхъ до-
шли да го земилють, съ повелѣніе-то на баща му
царя на синож-тѣ Сѣрбскѣ земли. Послѣ ма-
ло вѣма прїїхъ го въ Батопедъ, и подвиза-
вшасѧ монашески, пика и на родителы-тѣи за-
иустї-тѣ на тоа свѣта, за вѣдущий-а сѧ
и за възданиe-то на вѣчны-тѣ добрины, и тол-
кова гы развали въ вожественож-тѣ любовь,
що-то презрѣхъ синож-тѣ времени ж славѣ, и
прїїхъ чинъ монашеский. Послѣ Прѣподобный
Сѣмёонъ като доиде въ святѣ горѣ, намѣри
и любимаго сына ікоего прѣподобнаго Саввѣ въ
Батопедъ. Осталъ тамо доболно вѣма въ под-
виганіе постыянническо, поревновахъ окаче за о-
собъ, ради мнозинж Сѣрбы що-то вѣхъ и съ-
брали. И съ Божіе-то смотреніе изврахъ това
мѣсто, Хиандаръ кое-то вѣше запуттало и раз-
валио отъ нападеніе барабанско, схранихъ го и